

Собор

муз

МИСТЕЦЬКИЙ ХРАМ ХУДОЖНИКА БОРИСА НЕГОДИ

Негода Борис Михайлович – член Національної спілки художників України, заслужений художник України. Народився митець 8 квітня 1944 року в с. Калиня Кам'янець-Подільського району Хмельницької області. 1974 року закінчив Київський державний художній інститут, графічний факультет (керівники майстерні – В.Касян і В.Чобаник).

Доцент, викладач живопису кафедри образотворчого мистецтва Кам'янець-Подільського державного університету. Сфера зацікавлень митця – живопис, графіка, мистецтво

плакату. Працює в різних техніках, зокрема в техніці олійна пастель і меццотинто. Його роботи зберігаються в музеях, приватних колекціях України та за кордоном. Підвладні Борису Негоді й дерево, гіпс, метал, навіть камінь. Усім кам'ячанам і тим, хто хоч раз побував у місті, відомий створений ним спільно з В.Лашком і О.Якішевським “Пам'ятник зруйнованому храму української душі”. Минулої осені в Кам'янці-Подільському було відкрито пам'ятник Володимирові Свідзінському, творці якого – Борис Негода і скульптор В.Лашко. І хоча працювати з гранітом надзвичайно важко, але задоволення від результату, за словами автора, компенсує всі затрачені сили. А при вході до головного корпусу університету бачимо вирізьблене з каменю зображення Івана Огієнка. “То теж моя робота”, – пишається Борис Негода.

Іван Огієнко

Ангел музики

Нині митець працює з ілюстраціями до другого тому “Українських поступів”, над новою серією картин. “Мої картини – це продукт усього пережитого. Сюжети приходять до мене навіть уві сні”, – каже художник. Однак при цьому з сумом констатує, що сьогодні люди далекі від справжнього мистецтва й більше люблять блискучі беззмістовні картинки сумнівного походження. Якби не викладацька робота, то в матеріальному плані художникові доводилося б дуже сутужно.

Для Бориса Негоди мистецтво – це його Бог. Він ним живе. “Коли я стою перед мольбертом, то забуваю абсолютно все, забуваю всі проблеми і вхожу у свій світ, в якому можу повністю себе реалізувати”, – зізнається майстер.

За часів радянської влади, на противагу багатьом своїм колегам, він не малював плакатів із комуністичними гаслами, полотен із сюжетами

Ангел любові

ідеологічного забарвлення, бо не хотів жити подвійним життям і сповідувати подвійні стандарти. А нині, насолоджуючись повною свободою, натхненно пише твори, пройняті українською народністю, українською ідентичністю. Вражає, зокрема, цикл картин під назвою “Ангели” (деякі з них ви бачите на цих сторінках).

Художник дуже любить Кам'янець-Подільський, в якому живе і який не згоден проміняти на всі блага світу. Це місто дає йому потужний духовний стержень. А найбільше щастя для Бориса Негоди, за його ж словами, — це приходиться до своєї

майстерні. “Тут мені як у Бога за пазухою”, — зізнається митець. До речі, його майстерня міститься в будинку, який граф Потоцький збудував ще у XVIII ст. З її вікна відкриваються чудові краєвиди — річка Смотрич, мальовничий у будь-яку пору року каньйон, фортечні споруди і старовинні будинки Кам'янця-Подільського.

Усе це, за словами Бориса Негоди, надає йому неабиякої наснаги.

Як викладач Кам'янець-Подільського державного університету, він щедро ділиться своїми знаннями із студентами. І при цьому власним прикладом вчить їх необхідності працювати над собою. Працювати щоденно. Майстер не стомлюється повторювати, що для геніальності замало таланту. Необхідна ще невтомна праця. У дев'яноста дев'яти випадках зі ста талант слід розвивати.

Медовий ангел

Ангел села

Ангели в снігах

Ангел сну

*Дільманбетова Марина,
Сімашова Анастасія*